

Den signede dag

Fra en funden enkeltside
i en gl. samling
(Rung? Hartmann? Winding?)

Renskrift: jef

1. Den sig - ne - de dag med fryd vi ser af ha - vet til os op - kom - me; den
2. Den sig - ne - de stund, den mid - nats - tid, vor Her - re han lod sig fø - de, da
3. Om le - ven - de blev hvert træ i skov, og var så hvert blad en tun - ge, de
4. Thi tak - ke vi Gud, vor Fa - der god, som lær - ken i mor - gen rø - de, for
5. Nu sag - te - lig skrid, vor høj - tids - dag, med strå - ler i krans om tin - del! Hver
6. Som guld er den år - le mor - gen - stund, når da - gen op - står af dø - de, dog
7. Så rej - se vi til vort fæd - re - land, dér lig - ger ej dag i dva - le, dér

5

ly - se på him - len mer og mer, os al - le til lyst og from - me! Det
kla - red det op i øs - ter - lid til dej - lig - ste mor - gen rø - de, da
kun - ne dog ej Guds nå - des lov med vær - de - lig røst ud - sjun - ge; thi
da - gen, han os op - rin - de lod, for li - vet, han gav af dø - de; den
ti - me til Her - rens vel - be - hag som bæk - ke i eng hen rin - de, til
kys - ser os og med guld i mund den lif - li - ge af - ten rø - de, så
stan - der en borg så prud og grand med gam - men i gyld - ne sa - le; så

9

ken - des på os som ly - sets børn, at nat - ten hun er nu om - me!
ly - set op - randt, som Jor - dens bold skal lys - ne ud - i og glø - de.
e - vig nu skin - ner li - vets lys for gam - le og så for un - ge.
sig - ne - de dag i Je - su navn os al - le vort liv for sø - de!
fry - de - lig sig til sidst de sno op un - der de grøn - ne lin - del!
tin - dre end må det mat - te blik, de bleg - ne - de kin - der glø - de.
fry - de - lig dér til e - vig tid med ven - ner i lys vi ta - le.